

textíliákat veszi sorra. Eddig forrásegyütteseket kutatott át, itt a helyszíni felmérés eredményeit osztja meg velünk, az emlékanyag kategóriák szerinti rendszerezése mentén haladva. A dolgozat 6. része a forrásokat tartalmazza. Ennek két része van: a levéltári források, leltárak, összeírások, illetve a könyv formájában megjelent szakirodalom. Külön ki kell emelnem a levéltári forrásokat, hiszen ebben a csoportban 41 tétel vagyis forrásegyüttes szerepel. A publikált szakirodalom átfogja az egész 20. századot, és tartalmazza a legfrissebb kiadványokat is. Az értekezés utolsó, igen látványos része a 7. fejezet, amelyben a műtárgyak katalógusa található. 113 műtárgy szakszerű leírása ez. Utána grafikonok és táblázatok segítenek eligazodni a rengeteg tárgy és a róluk összeszedett adatok között, majd dolgozatát az adományozók nevének táblázatba szedett kimutatásával fejezi be. Ebben 235 adományozót azonosít, külön oszlopban tüntetve fel a házastársat, a gyülekezetet, az adományozás időpontját és a tárgyat.

A dolgozat tudományos apparátusa, hivatkozásai szabványosak és megfelelnek a tudományos elvárásoknak. A dolgozat nyelvezete megfelelő, választékosan fogalmaz, szövege magán viseli az értekező próza sajátosságait, jegyzetelési gyakorlata megfelel a tudományos dolgozatok elvárásainak (1758 jegyzet, 249 oldalon!). Külön ki kell emelnem azt, hogy elsősorban és túlsúlyban levéltári, tehát eredeti anyagot értékesít. A dolgozat szerkezete áttekinthető. Munkáját arányosan osztotta fel, nincsenek hangsúlyeltolódások, a dolgozat minden tekintetben megfelel a tudományos munkák támasztotta elvárásoknak.

Tamás (szül. Horváth) Iringó írásával ugyanazt tette a textíliák tekintetében, mint néhány évvel ezelőtt karunk másik doktorandusza a klenódiумokkal: példáját adta annak, hogyan kell szakszerűen feldolgozni valamelyik összefüggő területi egység műtárgyainak együttesét. Ezért dolgozata mintapéldány is lehet azok számára, akik hasonló témával kívánnak foglalkozni a jövőben. Mindezeket jó lelkiismerettel elmondva szívesen hozzájárulok ahhoz, hogy kiváló munkájáért megkapja a doktori címet.

Kolozsvár, 2013. október 29-én

Dr. Buzogány Dezső
témavezető professzor

Az I. Erdélyi Teológus-Doktorandusz Találkozó

Mivel erdélyi teológusokként több itthoni, anyaországi, illetve nyugat-európai intézmény keretében végezzük doktori tanulmányainkat, csak szórva-nyosan, többnyire azonos baráti körökben tudtunk többet egyik-másikunk kutatásáról. Beszélgetések rendjén többször megfogalmazódott az igény a találkozásra, egymás (kutatásának, és nem csak) jobb megismerésére.

Első találkozónkra folyó év március 28-án került sor a Protestáns Teológiai Intézet tanácstermében. Varga Zoltán *A lelkészek lelkigondozásának kontextuális szempontjai* című tartalmas előadását hallgattuk meg. Előadónk a lekipásztor életének három fő kontextusát tárgyalta: az *Egyház (szervezet)*, a *Gyülekezet (élet-*

tér), és a *Lelkipásztor családja* kontextusának szövevénye bomlott ki előttünk Böszörményi Nagy Iván „negyedik dimenziója”, a relacionális etika alapján. Ezúton is köszönjük.

Találkozásunk második felében arról beszélgettünk, hogyan tudnánk segíteni egymást a kutatómunkában, továbbá, hogy milyen lehetőséget kínálhat a rendszeres találkozás. Megegyeztünk abban, hogy olyan találkozásra törekszünk, amelynek keretében nemcsak bemutathatjuk saját kutatási területünket, kutatási eredményeinket, hanem őszintén asztalra tesszük kérdéseinket, elakadásainkat és a kutatás során tapasztalt nehézségeket is.

Simon János